

Дар чахони муосир ва замони пурихтилоф хизбу ҳаракатҳо ва сомонахое ҳастанд, ки кӯшиш менамоянд, мақсаду маром, гояву андеша, афкор ва нақшаҳои ҳудро ба ҳар роҳу васила ва ҳатто бо амалҳои тунравона амалӣ созанд. Пас аз пош хӯрдани Иттиҳоди Шӯр овӣ дар аксарияти кишварҳои минтақа, аз

ч

умла

Ч

умхурии То

ч

иқистон маҳз ҳамин гуна хизбу ҳаракатҳо ва созмонҳо, аз қабилҳои «Хизб-ут-таҳрир», равияи динии «Салафия»,

ч

амъияти «Ансоруллоҳ», «Кумитаи – 24» ва ғайра пайдо шуданд, ки мақсади онҳо заиф намудани пояҳои давлатдор

ӣ

ва киштани тухми низову нифок дар

ч

омеъа ва ноором сохтани вазъи сиёсии он мебошад.

Кишрҳои амну олам, ба хусус давлатҳои мусулмонии Шарқ яке пайи дигаре ба қоми

ч

ангу ноамн

ӣ

ғирифтор мегарданд.

Дар ҷунин шароити мушкӣ ва нобасомон, ки қудратҳои бузургугруснаи ҷаҳонӣ туъмаҳои наву тоза меҷаҳанд, моро зарур аст, ки давлати соҳибистиклоли худ ва муллоти қуханбунёдамонро ба ҳар роҳу восита эмин нигоҳ дорем.

Боиси нигоронӣ аст, ки ифротгарони динӣ ин як нава кӯшиши аз дидгоҳи танги динию мазҳаб ӣ асоснок кардани

фаъолияти ғуноғун

ча

бҳаест, ки з

ӯ

ран ғазб намудани ҳокимият, барангехтани душманию бадбин

ӣ

миёни намояндагони динҳои мухталиф, ҳалалдор кардани сулҳу субот ва якпарчагии

давлатхо мебошад.

Саркардагони фирории хизби терористӣ ва собик ТТЭ ХНИТ, ки аз ҷавобгарӣ дар назди конун гурехта, дар кишварҳои бегона паноҳ бурдаанд, бо ҳар роҳу восита махсусан, бо таълифи хабару мақолаҳои ғаразангез тариқи сомонаҳои ифротии интернет

ӣ

к

ӯ

шиш доранд, давлату миллати то

ч

икро сиёҳу бадном намоянд. Онҳо тариқи ахбору суҳанони дурр

ӯ

ғардоз ҳудро нафарони адолатпешаву

ч

оннисори миллат водор намуда, вазъи

ч

омеаи

ч

аҳоиро вайрон месозанд.

Бе ягон шакку шубҳа гуфтаҳои Хоҷа Хофиз ба рафтору кирдори онҳо рост меояд, ки гуфтааст:

Воизон, к-ин чилва дар меҳробу минбар мекунанд,

Чун ба хилфат мераванд, в-он кори дигар мекунанд.

ТТЭ ХНИТ дар тамоми фаъолияти ҳеш ба ҷуз зиёни маънавиву иқтисодӣ ва сиёсиву иҷтимо

ӣ

хе

ч

қору амали некеро барои миллат ва давлати то

ч

ик ан

ч
ом надодааст. Боз даво менамояд, ки г
ӯ
ё дар фаъолияти таблигии худ муваффақ хастанд. Хол он ки онҳо худ бозичаи дасти хо
ч
ағони бемағзу бешуури аврупо мебошанд.

Рохбарону масъулони ин хизб бо пулу сармояи бегона фаъолият мекунанд, ки пас дар
он иродаи озод вучуд дошта метавонад, онҳо танҳо супориши калонеро амалӣ
менамоёнд, ки сармоягузорию асосии онҳоянд. Суоле ба миён меояд, ки ташкилот ва
шахсиятхое, ки худ озод нестанд, ч
ӣ
гуна метавонанд ба миллат ё давлате озод
ӣ
бахшанд?

Бояд кайд намоям, ки дар замири ин гуна ашхос меҳру муҳаббат ба Ватан-модар ҷой
надорад, онҳо хиёнаткоранд набояд ба онҳо бовар кард, шахсе ки ба Ватан хиёнат
мекунад, ба модари худ хиёнат мекунанд, чунки Ватан-модар ҳамрадиқанд. Онҳо бояд
мисли Фирдавс
ӣ
ва Айн
ӣ
ба миллат ва Ватан Модари хеш хидмат бинамоёнд, меҳри онро дар дилу
ч
он бипарваранд:

Хар киро меҳри Ватан дар дил набошад, кофар аст.

Маънии хуббулватан фармудаи Пайгамбар аст.

Аъзои гурӯҳи «Созанда»

мудири шуъбаи маорифи

нохияи Зафаробод

Д. Ниёзкулова